

CALLEBERT, Karel (Roeselare 21 mei 1837 – Blankenberge 7 oktober 1900). Was een van de leerlingen die **Guido Gezelles** intrede meemaakte in het **Klein Seminarie van Roeselare** (1857-1858). Gezelle bracht Callebert de liefde voor de volkstaal bij en net als zijn meester zou hij voor het behoud van de eigenheid van de West-Vlaamse taal pleiten en zich verzetten tegen het opleggen van een **Algemeen Beschaafd Nederlands**. Na zijn studies theologie aan het Grootseminarie van Brugge, werd hij in 1863 priester gewijd en benoemd tot surveillant van het college in Kortrijk. Gedurende het schooljaar 1866-1867 was hij leraar van de vijfde Latijnse en probeerde hij zijn leerlingen de liefde voor de volkstaal eigen te maken. Wegens ziekte verliet hij het college en werd achtereenvolgens onderpastoor in Koekelare (1871) en Torhout (1875), pastoor in Houthem-bij-Veurne (1886) en in Blankenberge (1888). Hij bracht twee prozabijdragen in *Rond den Heerd* en schreef enkele artikelen in *Almanak voor de leerende jeugd van Vlaanderen* en *De Vlaamsche Vlagge*. Dit wijst erop dat Callebert contact was blijven houden met zijn oud-medeleerlingen uit Roeselare.

WERKEN: *Jan Onraedt*, 1868; – *Paul en Isabelle*, 1870; – *Godefried en Roeland* (drama), 1883.

LITERATUUR: A. Demeulemeester, 'Karel Callebert, de trouwe Gezellediscipel', in *Biekorf*, jg. 72 (1971), p. 287-290; – L. en L. Vos-Gevers, *Dat volk moet herleven. Het studententijdschrift De Vlaamsche Vlagge 1875-1933*, 1976; – L. Gevers, *Kerk, Onderwijs en Vlaamse Beweging*, 1980.

SANDRA MAES